

NTFR 2011/1766 Inspecteur had uitspraak op bezwaar moeten doen nadat vragenbrief was beantwoord

Rechtbank Breda 25 mei 2011, nr.11/00980

Belastingjaar/tijdvak	–	☒ Brondocument
Wetsartikelen	Awb-art. 7:10 Awb-art. 4:15 Awb-art. 8:55d Awb-art. 6:12 Awb-art. 4:17 Awb-art. 8:55d Awb-art. 6:12 Awb-art. 7:10 Awb-art. 4:13	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
LJN	BQ9996	
ECLI	ECLI:NL:RBBRE:2011:BQ9996	

Samenvatting

Aan belanghebbende is een aanslag successierecht opgelegd, waartegen belanghebbende bezwaar heeft gemaakt. Omdat de inspecteur geen uitspraak op bezwaar heeft gedaan, heeft belanghebbende beroep ingesteld. In geschil is of de inspecteur in gebreke is gebleven en uitspraak op bezwaar had moeten doen.

De rechtbank oordeelt dat de termijn voor het doen van uitspraak wordt opgeschort zolang de vertraging aan belanghebbende kan worden toegerekend. De rechtbank oordeelt dat, nadat de inspecteur op 31 januari 2011 een antwoord op zijn vragenbrief had ontvangen, hij uitspraak op bezwaar kon doen. Na die datum was er geen reden meer om te wachten met het doen van uitspraak op bezwaar. De rechtbank oordeelt dat de brief waarin belanghebbende aan de inspecteur schrijft dat de inspecteur de wettelijke beslistermijn uit het oog heeft verloren moet worden opgevat als een ingebrekestelling. De inspecteur verbeurt een dwangsom en dient binnen twee weken uitspraak op bezwaar te doen, op straffe van een dwangsom van € 100 per dag. (Beroep gegrond.)

Commentaar

Sinds de inwerkingtreding van de 'Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen' op 1 oktober 2009 kan – in het geval een inspecteur niet tijdig op een bezwaarschrift heeft beslist (zie art. 7:10 Awb) – een belastingplichtige niet meer rauwelijks beroep instellen bij de belastingrechter. Eerst dient de belastingplichtige de inspecteur er schriftelijk op te attenderen dat hij in gebreke is gebleven om tijdig uitspraak op bezwaar te doen (zie art. 6:12 Awb). Vervolgens heeft de in dat geval in gebreke gestelde inspecteur nog twee weken de tijd om alsnog uitspraak op bezwaar te doen. Laat de inspecteur (wederom) na op uitspraak op bezwaar te doen, dan kan de belastingplichtige beroep instellen bij de belastingrechter en is de inspecteur ex art. 4:17 Awb (automatisch) een dwangsom verschuldigd (van € 20, € 30 of € 40 per dag) voor elke dag dat hij in gebreke is, doch voor ten hoogste 42 dagen (maximaal € 1.260). Het feit dat een beroepschrift is ingediend tegen het niet tijdig doen van uitspraak op bezwaar, ontslaat de inspecteur niet van zijn verplichting om alsnog uitspraak op bezwaar te doen (art. 6:20 Awb). Daarnaast schorst beroep tegen niet tijdig doen van uitspraak op bezwaar de dwangsom niet op. Derhalve zie ik voor een inspecteur geen enkele reden om na ingebrekestelling (en al helemaal niet na het indienen van een beroepschrift) een belastingplichtige zijn uitspraak op bezwaar nog langer te onthouden. Vanwege de vereiste ingebrekestelling (en verschuldigde dwangsom) verwachtte ik dat het vanaf 1 oktober 2009 niet meer zou voorkomen dat er nog beroepsprocedures gevoerd zouden worden enkel vanwege het niet-tijdig doen van uitspraak op bezwaar. Wanneer een niet oplettende inspecteur de schriftelijke ingebrekestelling niet zou hebben opgemerkt, verkeerde ik in de veronderstelling dat in ieder geval een beroepschrift de inspecteur er wel toe zou bewegen om alsnog uitspraak op bezwaar te doen.

Zou de inspecteur na het beroep van belanghebbende alsnog uitspraak op bezwaar hebben gedaan, dan zou het beroep (ex art. 6:20, lid 3, Awb) mede zijn gericht tegen deze uitspraak op bezwaar en had in één en dezelfde procedure de rechter zowel de (on)tijdigheid van de uitspraak op bezwaar als de onderliggende belastingaanslag kunnen beoordelen. Hoewel belastingrechters een beroep tegen het niet tijdig doen van een uitspraak op bezwaar veelal vereenvoudigd afdoen op grond van art. 8:55b Awb en de inspecteur – indien deze nog steeds geen uitspraak op bezwaar heeft gedaan – wordt gelast om dat binnen twee weken alsnog te doen (art. 8:55d Awb), is een belastingrechter overigens niet verplicht om het beroep vereenvoudigd af te handelen. Aldus lijkt er voor een belastingrechter – zoals belastingrechters dat ook vóór de inwerkingtreding van de 'Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen' veelal plachten te doen – ook geen beletsel te zijn om een beroep tegen het niet tijdig doen van uitspraak op bezwaar tevens inhoudelijk te behandelen en zelf in de zaak te voorzien. Ik meen zelfs dat in het geval een belastingplichtige de belastingrechter uitdrukkelijk verzoekt om – bij de afwezigheid van een uitspraak op bezwaar – zelf in de zaak te voorzien, terugwijzing door de belastingrechter niet voor de hand ligt. De Hoge Raad heeft recent nog eens bevestigd (HR 11 januari 2011, nr. 10/00648, NTFR 2011/396) dat – in tegenstelling tot in het overige bestuursprocesrecht – terugwijzen in fiscale procedures zoveel mogelijk moet worden voorkomen. De materiële belastingsschuld vloeit immers rechtstreeks voort uit de wet en een belastingrechter is als geen ander in staat om de wet toe te passen.

In het onderhavige geval werd belastingplichtige echter een dergelijke efficiënte en kostenbesparende rechtsgang onthouden en is de inspecteur door Rechtbank Breda opgedragen om alsnog binnen twee weken uitspraak te doen. De belastingplichtige is dus weer terug

bij af en kan – indien de inspecteur uitspraak op bezwaar doet – wederom door zijn gemachtigde beroep laten instellen bij dezelfde belastingrechter. Als doekje voor het bloeden krijgt de belastingplichtige in het onderhavige geval van Rechtbank Breda de maximale dwangsom van € 1.260 en een (forfaitaire) proceskostenvergoeding van € 655,50 mee. Het tegen beter weten in nalaten om alsnog uitspraak op bezwaar te doen lijkt mij in het onderhavige geval een bijzondere omstandigheid die een integrale proceskostenvergoeding rechtvaardigt, maar dan had de gemachtigde zich daar wel op moeten beroepen. Maar veelal wil een belastingplichtige geen geld, hij wil een spoedige en finale beslechting van zijn geschil.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is advocaat-belastingkundige bij Jaeger Advocaten-belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2011-1766>

Datum: 11-4-2016 16:25:00

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.